

haarkleed een legaat is, ons door onze behaarde voorouders vermaakt. Nutteloos geworden voor den strijd om het bestaan, heeft het in de levensvoorwaarden van het individu geen steun gevonden, om zich geheel staande te houden, en is het zijn periode van verwording ingegaan”.

Na een beschouwing over het al of niet vormen, nog na de geboorte, van haarzakken, waarbij schrijver zich voor het laatste verklaart, tracht hij aan te toonen, dat de abnormale haar-productie zich ontwikkelt uit de, reeds gedurende het embryonale leven bestaande, haarklieren.

Schrijver bespreekt verder de sexueele beharing van den man en kent daaraan dezelfde beteekenis toe, als aan de heterogenische beharing, die men niet zelden bij vrouwen kan zien; „zij is dan ook een erfstuk, dat het zwakke geslacht van het sterke heeft overgenomen”.

Dr. GEYL, die dus een atavistische verklaring van de hypertrichose huldigt, kan niet meegaan met hen, die in de abnorme beharing eene uiting van de vermeerderde werkzaamheid der cellen in den voedingsbodem der haren zien (RANKE). Nimmer toch is het bewezen, dat een pathologische prikkel in staat was een ware nieuwvorming van haarzakken te voorschijn te roepen, en dit toch moest zijn aangetoond, niet alléén slechts zijn geweest op de door prikkel hernieuwde werkzaamheid van de haarzakken, wier functie sinds de geboorte was opgeheven.

Het met twee photographieën en een lithographie voorziene boekje is de aandacht van belangstellenden waard en getuigt van groote belezenheid van den schrijver.

Rotterdam, Januari 1889.

Dr. B. G. E. W. VAN DUGTEREN.

I N G E Z O N D E N.

In het nummer van 23 Februari j.l. van dit Weekblad komt op blz. 236 onder de berichten uit Brussel eene mededeeling voor, over de werking enz. van het Parc Vaccinogène aldaar in 1887. Het is mij onbekend, waaraan dit bericht ontleend is, doch een der daar opgegeven getallen is foutief. Er staat o. a. „de onkosten bedroegen dat jaar „30529 francs of 3403 francs meer dan in 1886”. Het laatste is juist: tengevolge van het gebruik van meerdere kalveren, noodzakelijk geworden door vermeerderde aanvraag van pokstof en vooral door het afkeuren, na de inenting, van een veel grooter aantal dan vroegere jaren, zijn de uitgaven gestegen.

Het hoofdcijfer is echter *tienduizend francs* te hoog genomen en moet zijn 20529 francs, zooals blijkt uit de *Moniteur Belge* van 8 November 1888, waar de oorspronkelijke getallen door de Commissie van Toezicht zijn opgegeven. Deze rectificatie is te meer van belang, omdat een der voordeelen van de Belgische Inrichting boven den toestand hier te lande volgens mijne opgaaf van vroeger gelegen is in haar meerdere goedkoopte.

Uit volkomen authentieke bron kan ik hier nog bijvoegen, dat over 1888 de uitgaven weer lager zijn en, behoudens misschien een gering verschil, 19650 francs hebben bedragen.

Ook het cijfer van goed geslaagde inentingen, berekend volgens de ingekomen berichten, is in het laatste jaar nog aanzienlijk gestegen en bedroeg over 1888 98.58 pCt.

Steenbergen, 5 Maart 1889.

Dr. G. W. BRUINSMA.